

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 43/02-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť O. K., zastúpenej Ing. D. K., obaja bytom B., vo veci porušenia jej základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a uznesením Okresného súdu v Nových Zámkoch z 11. februára 1998 č. k. 9 C 63/97-50 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 30. júla 1999 č. k. 5 Co 195/98-118 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 14. decembra 2000 č. k. 5 Co 147/98-384 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. K. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. marca 2002 doručené podanie O. K., zastúpenej Ing. D. K., obaja bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „Sťažnosť“, ktorým sťažovateľka namietala porušenie jej základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a uznesením Okresného súdu v Nových Zámkoch (ďalej len „okresný súd“) z 11. februára 1998 č. k. 9 C 63/97-50 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“)

z 30. júla 1999 č. k. 5 Co 195/98-118 a rozsudkom krajského súdu zo 14. decembra 2000 č. k. 5 Co 147/98-384.

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd uznesením z 11. februára 1998 č. k. 9 C 63/97-50 zastavil konanie o určenie neplatnosti kúpnej a darovacej zmluvy začaté na návrh O. K. O odvolaní voči tomuto rozhodnutiu rozhodol krajský súd tak, že uznesenie okresného súdu uznesením z 30. júla 1999 č. k. 5 Co 195/98-118 potvrdil. Krajský súd ako súd druhého stupňa tiež v dedičskom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 220/92 rozsudkom zo 14. decembra 2000 č. k. 5 Co 147/98-384 rozhodol, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v časti potvrdil a v časti zrušil a konanie zastavil. Sťažovateľka uviedla, že svojím postupom a rozhodnutiami napadnuté súdy porušili jej právo na prerokovanie veci v jej prítomnosti a na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Žiadala preto, aby ústavný súd napadnuté rozhodnutia zrušil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania okrem iných aj návrhy podané oneskorene.

Sťažovateľka namietala rozhodnutia všeobecných súdov, z ktorých posledné bolo vynesené 14. decembra 2000 a účastníkom konania doručené začiatkom roka 2001, keď aj nadobudlo právoplatnosť. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu je jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti, v tomto prípade od právoplatnosti v sťažnosti označených rozhodnutí. Vzhľadom na to, že v čase, keď sťažovateľka podala na ústavný súd sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom, bolo potrebné jej sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2002